

83.

Den olycklige emigranten.

(Melodi som föregående. Täksten från Halland.)

1. Jag står en främling i nya världen,
Långt bort från hem,
Jag älskat nöjen och sökt blott flärden,
Jag funnit dem;
Men blott bedrägliga äro de,
Och efteråt först fick jag det se.

2. Jag är nu skiljd ifrån fosterjorden,
I jämmer bragt,
Jag har ej lyssnat till goda orden,
Som man mig sagt,
För den skull står jag en usling här
Likt kastadt vrak uppå öde skär.

3. Jag tänkte blott att få rik'dom skörda,
Som lyckan gaf,
I stället fick jag en tyngre börda,
En tigarstaf.
Jag kunnat varit förutan den,
Till släkt och syskon jag vill igen.

4. Min barndomstid, som nu är förliden,
Får jag ej mer.
Mot nya da'r förs jag fram i tiden
Som andra fler,

Lik flyktingen från sin lugna strand
Af stormen drifves till okänt land.

5. Ack, när jag tänker på flydda dagar,
På mor och far,
Och mitt samvete mig då anklagar,
Hvar gång jag har
Emot föräldrarnas vilja gjort,
Olydig varit, som jag ej bort!

6. Ja, mina syskon och barndomsvänner,
De fins ej här,
Här är knappt någon, som mig känner
Som fordom där.
För min olydnad, har jag förstått,
Att jag fått skörda det, jag utsått.

7. Min kära hembygd och barndomsställen
Jag saknar här,
Där som så ofta jag lekt om kvällen,
Ja, äfven där,
Min barndomsskola, den, som jag lärt
Det, som för mig är så dyrt och kärt.

8. Jag ville hem, om blott mynt jag hade,
Nu kan jag ej,
En timme räknas ibland de glade.
Ack nej, ack nej!
O hem, du är ju min högsta skatt,
På hvilken förr jag ej värde satt!

9. Adjö, I skogar, I bärg och dalar,
I bäckar små,
Där jag har haft många glada dagar!
Jag får ej gå
Till fadershuset i Svea land
Att trycka syskons och vänners hand.
-